

nočníček

nepravidelný noční plátek Pepy Streichla č. 4 / duben 2013

Úvodem. Místo toho, abych své ženě pomáhal malovat vajíčka nebo sám pletl velikonoční pomlázku, makám na Nočníčku. Články jsou napsané už v průběhu minulého měsíce, takže zbývá kompletace. Jó, jó, těžký život novináře, odnáší to rodina. ☺ To se prý říká. Ale ta moje rodina je ráda, že má ode mne klid. Sedím zavřený ve svém pokoji, jehož náladový kolorit doplňuje z CD přehrávače Buddy Moss, bluesman z Atlanty. Dej mu Bůh věčnou slávu! Poslední dobou jsem u PC každý den i několik hodin. A píšu a píšu...

benefiční večer č. p. 39

V pátek 22. března jsem byl účastníkem benefičního večera ve prospěch postižených obyvatel domu č. p. 39. Tragická událost z 18. února byla důvodem uspořádání tohoto koncertu. Mám dojem, že v tomto případě nebyl ani tak důležitý finanční výnos koncertu, ale spíše psychická podpora postiženým i ostatním obyvatelům Frenštátu pod Radhoštěm. Alespoň tak jsem to přímo ve frenštátském domě kultury cítil já. Dlouho jsem přemýšlel, zda můžu napsat, že nálada na koncertě byla úžasná a nadšená, když se vlastně týkala velmi smutné události. Ale snad mi to nesouhlasící čtenáři prominou. Nálada byla fakt úžasná. Motal jsem se i mezi diváky, takže jsem to nadšení vnímal. Přispěli k němu i účinkující: Michal David, Ilonka Csáková, Martin Chodúr s perfektní kapelou, Legendy se vrací s velmi úspěšnou show, Pavel Dobeš

Mám sto chutí se pochlubit tím, co tvořím, ale nejde to z jednoduchého důvodu. Zatím mám jen částečné potvrzení neboli schválení mých výtvorů. Na konečné schválení čekám. Ach ti herci! Teď jsem se skoro nevědomky rozepsal o mé další činnosti ohledně psaní, ale původně jsem chtěl psát jen o tom, že když skládám nové písně nebo makám na sobě jako písničkář, musí být v mém pokoji absolutní ticho, kdežto při psaní článků a scénářů jsem si oblíbil jako podkres muziku, co mám rád. A zjistil jsem, že už koncem března mám naposloucháno tolik muziky jako za celý loňský rok. Tak to byla novinářská vata a teď k mailům. Pár mailů mi přišlo s dotazem na předposlední stránku minulého Nočníčku. Proč prý avízo na program Hudebního klubu Schönthal? Tak tedy přiznávám že jsem, tak trochu dramaturgem tohoto klubu. A snad každý dramaturg propaguje svoji činnost. Tož tak. Jó a mějte se i v dubnu fajnově a úžasně.

se synem Petrem, Ready Kirken, David Kraus se svým Bandem, Citron, Jarda Wykrent, Václav Fajfr a všichni zbývající umělci včetně kapely Stanley's Dixie Street Band, která hrála v předsálí u šaten pro příchozí návštěvníky. Sebe jsem z tohoto seznamu vyjmul, protože jsem si to nezasloužil. Výše píšu, že šlo spíše o psychickou podporu. Všichni účinkující to pochopili a byli veselí a zpívali vesele a hodně veselých písní, jen já debil jsem to nepochopil a do svého repertoáru jsem zařadil jenom smutné písně. Bylo to k pláči! Ne TO! Ale JÁ jsem byl k pláči! Připravoval jsem se doma a vybral si jenom smutěnky. Omluvou mi může být jen to, že jsem myslel, že to byla tragédie a že se tudíž nehodí veselí. Byl to můj veliký omyl a po skončení akce jsem to pochopil. Na benefičním večeru jsem byl prostě nejslabším článkem. Omlouvám se! Už jsem poučen!

koncerty

**3. dubna
2013**

Ostrava

divadlo A. Dvořáka
Pocta panu
Martinu Hilskému
(70 let)

**12. dubna
2013**

Ostrava

klub Parník
fest Malá Ostrava
19:00

**15. dubna
2013**

Polsko

Gliwice
21:00

**16. dubna
2013**

Polsko

Zabrze
21:00

**13. květen
2013**

Polsko

Katowice
20:00

kolegové

jan řepka

V jedenáctém čísle Nočníčku ročníku 2009 jsem psal o duu Nestíháme. Myslím, že v předloňském roce se duo rozpadlo ze studijních důvodů Petra Ovsenáka. Na chvíli si odskočil na studia do zahraničí a následně nastoupil na školu v Brně a nyní působí v jedné z brněnských kapel, na jejíž název si teď nemohu vzpomenout. V této chvíli mě moje skleróza nevadí, protože chci psát o druhé půlce bývalých Nestíháme, o Honzovi Řepkovi. Honza začal jezdit samostatně a velmi často si na svoje koncerty zve hosty. Mám dojem, že klidně můžu říct, že počet Honzových koncertů s hosty daleko přesahuje jeho samostatné koncerty. Honza vymyslel nový pojem, myslím, že u nás stoprocentně – domácí koncerty. To si sám organizuje šňůru, kdy se nechá zvát od svých přátel, kteří zajistí jakoukoli místnost, klubovnu, hospodu nebo třeba i byt. Pak vyrazí na šňůru kolmo (ne pozičně – šikmo, ale kolmo – na kole). Speciálně upravené nosiče na tomto dopravním prostředku mu umožňují i současný převoz zvukové aparatury a vybavení ke spaní – spacák atd. S domácími koncerty neobjíždí jen Českou republiku, ale hostoval už i v cizině (Slovensko, Polsko a Švýcarsko). Z těchto zahraničních šňůr přiváží

jednak zahraniční písničkáře, aby je představil českému publiku, a jednak nové písně v podobě překladů těchto zahraničních folkařů. Jedna z těch písní se mi nápadem moc zamlouvá. Honza si ji přivezl ze Švýcarska od tamního písničkáře, jehož jméno se mi už vytratilo z paměti, ale píseň ne. Popisuje pohled na pohyb lidí na jedné ulici a údiv nad tím, že ulice má jen jeden směr a že je slepá. Pointa spočívá v tom, že je to cesta na městský hřbitov. No mě se to moc líbí.

Další akcí, na jejímž vzniku se Honza podílel, je otevřená scéna Open Mic. Já sám jsem tam hrál už dvakrát a po různých změnách míst, kde se Open Mic konal, se v současné době hraje v kavárně Potrvá v Praze. Tuším, že letos Open Mic slaví páté výročí a poprvé přesáhl pražský region, když v roce 2011 vznikla další scéna Open Mic NA PRAHU, a to v Brně v areálu Vaňkovky v klubu Café Práh. Už delší dobu přemýšlím, co by bylo nutné všechno udělat, aby i v Ostravě byla taková scéna, třeba Open Mic Schönthal. No uvidíme, když se zamaká, tak snad od září.

O duu Nestíháme jsem četl a slyšel už někdy v roce 2004, ale osobně jsme se poznali asi o tři roky později, když jsme hráli

na festivalu Folkový špíz v Náměšti nad Oslavou, který pořádal třebíčský písničkář Pavel Pokorný. Na Špíz jsem se moc těšil hlavně proto, že tam měl hrát londýnský písničkář Justin Lavash, jehož písničky jsem našel na netu. Začal jsem ho obdivovat, což trvá dodnes. Justina mi představil právě Honza Řepka. Následná noc byla prokecaná do rána a za pár měsíců jsme měli pár koncertů v Praze, právě na Open Micu, tedy v kavárně Carpe Diem, ale i na jiných místech. Závěrem chci jen říct: Honzu Řepku vám 100% doporučuji, viz www.janrepka.cz

libor pyško

Své další kolegy, o kterých bych se chtěl zmínit a zařadit na tuto stránku Nočníčku, jsem si mohl vybrat z jedné kapely, a to Legendy se vrací. Mohl jsem psát klidně o celé kapele nebo třeba jen o Petru Šiškoví, kterého znám už přes pětadvacet let, ale s Petrem jsme si nikdy společně nezahráli. Totéž platí o dalším členu této kapely o Izzim (Roman Izaiáš), kterého znám o pár let míň. Mohl jsem psát o dalším z Legend, kterým je Andonis Civopulos. Ten mi nahrál kytaru na CD Za dvěma, čili hrál se mnou také, ale chci zmínit Libora Pyška. V Legendách tuče na cajon, ale hrál se mnou pár let v Truc Blues. Když jsem nedávno ve Frenštátě pod Radhoštěm viděl koncert Legend, nevěřil jsem svým očím a uším. Za prvé Libor asi trochu zlenivěl, protože už netahá po koncertech celou soupravu bicích, ale jen lehoučkový cajon. Ale doba jde kupředu. Daleko více mě překvapilo, že Libor zpívá. V Truc Blues nikdy nechtěl a tvrdě to odmítal. Asi si byl vědom toho, že v kapele Truc Blues zpívá mistr (to jako já). ☺ No a nakonec se přiznám, proč o Liborovi píšu právě teď. Ve Frenštátě po koncertě za mnou přišel a donutil mě k zamyšlení. Řekl: „Pepo, oživme ještě Truc Blues na pár posledních koncertů.“ A já na to musím pořád myslet a začínám o tom vážně uvažovat. Co vy na to? Ano, či ne?

drobnosti

nový folkový kolotoč?

Milan Kaplan stál u zrodu dávných Folkových kolotočů a nyní už pár let pořádá v ostravském klubu Parník festivál Malá Ostrava, který se rozjíždí v podobném duchu jako legendární Folkové kolotoče pořádané od počátku sedmdesátých let v porubském domě kultury, odkud byly v polovině osmdesátek minulého století vykazány. Poslední Kolotoč se pak konal v Břeclavi. Folkovým kolotočům tehdy předcházely folkové koncerty v porubském klubu, kterému se říkalo Divadélko Opera. Tam jsem chodil na Hutku, ale i na místní kapely a písničkáře, než si mě „velký pan pořadatel“ Milan konečně všiml (no konečně) a pozval mě na asi druhý nebo třetí Kolotoč. A od té doby jsem tam hrál všechny následující. Mezi Operou a Folkovými kolotoči se v Porubě konaly snad dva ročníky folkové soutěže O ptáka Noha. Myslím, že tato soutěž našla v Ostravě svůj azyl po pražských problémech, protože akci pořádalo

sdružení Šafrán. A teď jako by Kaplan navazoval na tradice a je tu malinký festivál Malá Ostrava. Folková akce každým rokem vždy jen pro šest až osm účinkujících, Letos se v Ostravě představí tito folkaři: Kofe@Vlna z Olomouce, Pavel Tabásek z Jasenné, Edo Klena z Prešova, Michal Bystrov z Prahy, René Souček z fajneho mjesta Frýdku-Místku a hostem bude legenda Pavel Dobeš. Akci moderuje sám Milan Kaplan a já mu k tomu trošku občas něco přicmrndávám. Berte tuto vizitku Malé Ostravy jako pozvánku do Parníku na 12. dubna 2013 od 19 hodin.

moje neexistující minulost

Pokaždé, když jsme s kolegou Jarkem na cestách za koncerty projížděli trasou z Brna na Břeclav, jsem v městysu Nosislavi, kousek za Židlochovicemi a před Velkými Němčicemi, odbočil z hlavní cesty na vedlejší, abych se Jarkovi pochlubil místem mého dětství. V Nosislavi jsem pobýval každé prázdniny až do svých patnácti let. Tam jsem poprvé viděl dívčí řadra v celé jejich kráse, tam jsem dostal první pusku, tam jsem poprvé viděl dívčí pipinu a tam jsem měl první sex. Ale Nosislav už byla a je jiná než v dobách mého dětství. Domeček babička prodala a řeka, která plynula kousek za ním, byla násilně narovnána a odkloněna asi o pět set metrů do betonového koryta. Nic není, jak bylo. Podobný zážitek potkal před pár léty mě a režiséra a kamaráda Mirka Kačora. K jubileu chtěl o mně natočit televizní dvacetiminutový dokument. Poprvé jsme se sešli a já jsem vzpomínal na místa,

kde všude jsem bydlel, byl a tak podobně. On si dělal poznámky a pak napsal scénář. Za pár dnů donesl bodový scénář a třídenní natáčecí plán. Uplynulo pár dní a vyjeli jsme natáčet. Podle scénáře bylo první zastávkou místo mého narození, kolonie Orlová-Lazy, pod bývalou šachtou Důl AZ (Antonín Zápotocký). Přijížděli jsme ze strany od Havířova a z hlavní odbočili na vedlejší, kde jsme chtěli natočit přesné místo mého zrození. A najednou jsem nic nepoznával. Jen tráva, stromy, snad rekultivované kalíšťe. A Mírek říká, tak ukaž alespoň kde... Nic jsem nepoznal. Nic se nenatočilo. Další místa podle scénáře dopadla stejně. Hospody mého mladického věku už nebyly. Hřiště, na kterém jsem hrával hokej, už nebylo. A tak to dopadlo s celým scénářem. Nakonec z toho vznikl jen šestiminutový dokument natočený u mě doma, na našem schodišti a v místní hospodě Schönthal.

velikonoce?

Je 1. dubna, Velikonoce. V ledničce velikonoční jehněčí a za oknem beránek. Koukám přes něj z okna a tam čerstvých 30 cm sněhu. Tak nevím... Nemám radši usmažit kapra a udělat bramborový salát?

* * *

Doktor mi oznámil, že můj zdravotní stav se zlepšuje. Sakra! Posledních 20 let běhám po doktorech a nemocnicích. A teď mi hrozí, že umřu zdravý.

změna ústavy

Po vzoru americké ústavy, konkrétně druhého dodatku, navrhuji podobný dodatek v ústavě České republiky v tomto znění: Střílet si z Vás může každý zvolený politik!

drobnosti

cesty k písním

Asi od roku 1986 jsme s Petrem Rímským, Pavlem Dobešem a Jarkem Nohavicou trávili společně s našimi rodinami čtrnáctidenní pracovní dovolené na Máchově jezeře. To děvčata z liberecké CKM pořádala dva týdenní turnusy na utajeném místě a s utajenými folkovými zpěváky. Každý z nás, folkařů měl na starosti jeden den, kdy si připravil celodenní program, většinou sportovního charakteru. Večer bylo společné posezení, brnkání na kytary a mírné popíjení. Na začátku každého turnusu jsme měli seznamovací večírek a na konci turnusu společný koncert. Bylo fajn. Poslední taková dovolená byla v roce 1989. Po sameťáku se podobné akce chopil Petr Rímský a jeho firma Hitbox. Petr to ale více zaměřil na kytarový kurz a mě pozval hned na první turnus takového kurzu. Opět to bylo na Máchově jezeře, ale tentokrát jsem přijel bez rodiny. Dalším pozvaným byl Slávek Janoušek a ještě někdo další, ale už si nepamatuju, kdo. Program každý den stejný. Ráno hodinka hudební nauky, pak koupání a v podvečer výuka fíglů na kytaru. A večer už jenom posezení u piva a podobně. A při tom popíjení se to jednou zvrhlo do tvorby písně. Když už jsem měl svoji zvýšenou hladinu, vzal jsem kytaru a začal vyhrávat nějaké blues a k tomu jsme zpívali, co nás právě napadlo. Najednou jsem spustil první sloku, rýmovačka se povedla, a tak jsme se snažili o další sloky. Ten večer byl úžasně tvůrčí. Napadlo nás asi kolem dvaceti slok. Některé vymyslel Petr, některé Slávek, některé já a některé jsme stvořili společně. Přidávali se i naši turisté... Večer skončil daleko po půlnoci a ráno si nikdo nezapamatoval ani sloku. Jen já jsem to měl všechno napsáno v bloku. Asi po měsíci jsem to objevil a pokusil se to zkompletovat. A protože jsem vyčuráný, tak jsem začal zpívat jen sloky, co jsem jistě napsal sám. Dopsal poslední sloku o tchýni (fajna tchýně). A bylo to.

blues o tchýni

Včera mi zdrhla žena
dneska mě opustil můj pes
Včera mi zdrhla žena
dneska mě opustil můj pes
Tak sakra lidi co mám dělat
od teďka žiju bez

Ještě mi tu zbyla kočka
ale i ta mi v noci zahýbá
Ještě mi tu zbyla kočka
ale i ta mi v noci zahýbá
Se sousedovic kocourem
ale i bez ní se žít dá

Jó a v kleci mám ptáka
v kleci přikrytý diftýnem
Jó a v kleci mám ptáka
v kleci přikrytý diftýnem
Nemít ten diftým
pták by mi zmizel každým dnem

Tam dole v kredenci
tam pro mě zbyla ještě jedna
vodka
Tam dole v kredenci
tam pro mě zbyla ještě jedna
vodka
Tu piju když mě opouští mravenci
a ze sklepa kámoš potkan

Jó abych nezapomněl mám tu
ještě tchýni
jenom ta chce se mnou žít
Abych nezapomněl mám tu ještě
tchýni
jenom ta chce se mnou žít
Opustila mě žena pes kočka a jiní
jenom tchýně ta mě nechce opustit

**Vyšlo na CD Pepa Streichl &
Truc Blues (FT Records 1995)**

jen tak

pro důchodce

Pustil jsem si video na Novinky.cz, na kterém tisíce severokorejských vojáků vítají vůdce KLDK Kim Čong-una a následně nějakého náčelníka vojska KLDK, který vyhláší, že KLDK vstupuje do válečného stavu. A najednou do toho vlítne banner reklamy:
Užijte si spokojeného důchodu.

kavárna

V roce 1967 jsem chodil v Porubě do kavárny na Alšově náměstí. Provozovaly ji Ostravské cukrárny a sodovkárny, které instalovaly na budovu neonový nápis se zkratkou podniku. Pouhých 24 hodin tam svítilo jasně zeleně OCAS. Pak to upravili na CAS. (dnes kavárna Centrum)

drobnosti

jsem bulvár

„Víme první!“ chce se mi zvolat po vzoru bulvárních novin a televizí. Je to pravda. Vím to mezi prvními, ale zdroj nevedu. Takže: kdo znáte můj animovaný videoklip Júlie, jistě víte, že režii, scénář i animaci vymyslela a provedla designérka a animátorka Marta Kačorová. Nyní jsem se díky drbům dověděl, že podobnou animací vytvořila klip taky pro Rudu z Ostravy. Klip má název

Vlasta! A najdete ho na youtube. Na fotce Martička.

drahý john

Nevím, proč mi zrovna toto vyskočilo v paměti do popředí, ale budiž. Když už jsem si vzpomněl, tak co bych o tom nenapsal. Takže: první filmovou erotickou scénu jsem viděl v roce 1965 ve svých 16 letech ve filmu švédského režiséra a scenáristy Larse Lindgrena Drahý John. Film byl přístupný až od 18 let, a tak jsem si vzal tátovo štruskové sako, na hlavu nasadil jeho klobouk, čímž jsem obelstil biletářku, která, jak jsem viděl ve frontě před sebou, byla notně důrazná a ostřížím zrakem přímo vyhledávala mladistvé a vyhazovala je z kina. Nebudu popisovat děj filmu, uměleckých erotických scén tam bylo více, ale jediná, která mi uvízla dodnes v paměti, byla ta, při níž hlavní mužská postava John (ztvárněný Jatlem Kullem) svedl Annu (Christina Schollin), která byla v celé své kráse (nahá) opřená o silný strom.

Byl to pro mě velmi silný zážitek. Na filmu jsem byl v porubském kině Dukla třikrát. Počtvrté už na mě dotyčná biletářka přišla a byl jsem z biografu vyhozen. Na fotce herečka Christina Schollin ve svých 75 letech. Hm... jak musela být krásná v tom filmu, tehdy jí bylo 27 let.

cd blues bazaar v AKCI za 150,- Kč

Dne 15. března jsem obdržel mail velmi příjemného a potěšujícího znění:

MSN recording Jablonec nad Nisou – vydavatel památečního CD Blues Bazaar Maestro Richard Kroczek, Pepa Streichl & Truc Blues – provedl po vyprodání kapacit dotisk tohoto CD, jehož následnou cenu stanovil **v AKCI, pouze za ----- 150,- Kč -----**

reklama

AAA auto: Poskytujeme slevu 50.000,- Kč.

Dobrý den, chtěl bych si koupit nějaké auto za **50.001,- Kč.**

páral jinak

Když jsem někdy v sedmdesátých letech četl Páralovy Milence a vrahy, uvízla mi v paměti věta, kterou si pamatuju dodnes: „Jsou dva druhy lidí – s kvartýrem a bez něho – a mezi nimi ostnatý drát.“ Dnes cítím, že bych tu větu pojal nějak jinak ve smyslu: Jsou dva druhy lidí – jedni sní o profesní kariéře a ti druzí o tom, že najdou zaměstnání – a mezi nimi ostnatý drát.

pub poetry

Cigára mi žerou plíce
ledviny zas chlast
ženský ty mi ničí nervy
ale furt je život slast

* * *

Lítám v tom
nahoru a dolů
chvilku jsem v etylu
a chvilku v metanolu

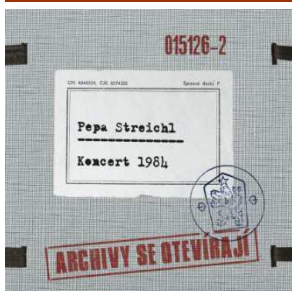
PROGRAM

HUDEBNÍ KLUB

SCHÖNTHAL

každý pátek	U pivečka s kytarou volné popíjení, brnkání, zpívání kytary a jiné hudební nástroje sebou (jam session)	18:00
19. 4. 2013	Žamboši mladé legendy, dvojnásobní folkoví Andělé	18:00 50,- Kč
17. 5. 2013	René Souček vyjimečný písničkář z Fajneho - Mjesta (FM) a ukulelista	18:00 50,- Kč
1. 6. 2013	10 let nového Schönthalu program v přípravě	od 14:00 do noci
21. 6. 2013	MIMOŘÁDNÝ KONCERT Justin Lavash (UK) vynikající kytarista a písničkář světového formátu	mimořádný čas 20:00 i vstupné 100,- Kč

reklama a obchod

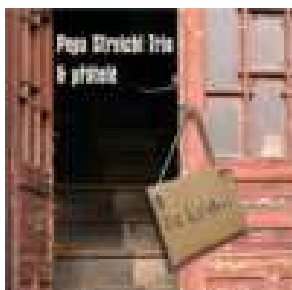
CD Koncert 1984, Pepa Streichl, EMI CZ a.s.

1) Dvacet pět 2) K svátku 3) Jak je ti 4) Zprávy 5) Svět v zrnku prachu 6) Minutu před půlnoci 7) Vojáci lásky 8) Gavirňa Blues 9) Beze jména 10) Polovina 11) Cici Blues 12) Nakreslím si 13) Bouraný dům 14) Džínová nevěsta. - Hraje Pepa Streichl – zpěv, kytara, harp
Záznam koncertu z roku 1984 v Orlové, restaurace Zátíší.
Cena 260,- Kč + poštovné

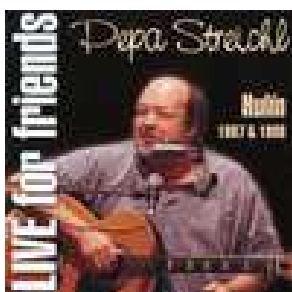
CD Blues Bazaar, Maestro Richard Kroczek st., Pepa Streichl & Truc Blues

1) Bílé blues 2) Alpaka boogie 3) Blues pro nás dva 4) Blues in G 5) Den kdy jsem tě ztratil 6) Alberta 7) Ostravice 8) Blues bazaar 9) Jülie, to ti chci říct 10) Tlusté blues 11) Chlap „prdelka“ 12) St. James Infirmary 13) Blues pro vrchního **Bonus: Julia videoklip**
Cena 150,- Kč + poštovné

CD Za dveřmi, Pepa Streichl Trio & přátelé, Stylton 2007

1) Za dveřmi je žena 2) Dřina 3) Blues pro nás dva 4) Padesát dva týdnů 5) Bílé blues 6) Den kdy jsem tě ztratil 7) Ostravice 8) Včera 9) Tlusté blues 10) Oheň 11) Ostrava je černá ženská 12) Bicycle 13) Jülie, to chtěl jsem říct 14) Ještě se mi nechce 15) Na poslední cestu 16) Slova pro tebe 17) Džbánky
Cena 200,- Kč + poštovné

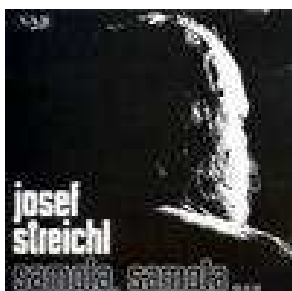
CD Live For Friends, Hulín 1987 & 1988, Blue Wave 2000

1) Moravské pole 2) Vojáci lásky 3) Zatáhni rolety 4) Co tě dnes učili ve škole 5) Chtěl jsem být zpěvákem 6) Až jednou dohraju 7) Hajcman blues 8) Vánoce 9) Koně se střilejí 10) Hrajem si, hrajem 11) Samota, samota 12) Mejdan s mistry 13) Džínová nevěsta 14) Gavirňa blues 15) Nakreslím si
Cena 150,- Kč + poštovné

CD Pepa Streichl & Truc Blues, FT Records 1995

1) Tip Day 2) Mezi sny 3) Řeči 4) Času je málo 5) Cici blues 6) Tulácké blues 7) Love, láska 8) Došla vodka, došla cola 9) Domácí blues / Blues o tchýni 10) Waldemar 11) Zatáhni rolety 12) Rocasso 13) Blues o chlapech, kytkách a tak ...
Cena 150,- Kč + poštovné

CD Samota, samota ..., N.A.R. 1991

Pepa Streichl, ASPM (Spálený, Kalandra, Havlíček) a Richard Kroczek st. - 1) Samota, samota ... 2) Vojáci lásky 3) K svátku 4) Koně se střilejí ... 5) Džínová nevěsta 6) Moravské pole 7) Na nebi vyšla hvězda 8) Kamila 9) Vždycky když se stmívá 10) Jak je ti 11) Cyril 12) Na nebi vyšla hvězda 13) Miláčku, s tebou je mi tak akorát
Cena 150,- Kč + poštovné